

HEJ!

Jag skriver till dig från Pangea.

Just nu ser jag höga berg och stora hav.

Marken skakar lite.

Min vän ropar: "Plattorna rör sig!"

Jag ser hur berg växer upp.

Regn faller på sten.

Vinden blåser hårt.

Små bitar lossnar från berget.

Min vän säger att det kallas vittring och erosion.

Jorden ändrar sig hela tiden.

Kanske ser du spår efter vad som hänt?

Med vänlig hälsning

Din vän Oran

från Pangea

HEJ!

Jag skriver till dig från en uråldrig tid, från Pangea – platsen där alla världsdelar sitter ihop. Just nu står jag på en klippa och ser ut över landskapet.

Jordskorpan skakar lite under mina fötter. Min vän pekar och säger: "Titta! Plattorna rör sig igen." Framför oss höjer sig marken långsamt. En ny bergskedja bildas, sten för sten.

Samtidigt faller regnet. Vinden river i bergen, och jag ser hur små bitar lossnar. Isen glider över marken och skrapar bort jord. Min vän berättar att det kallas vittring och erosion. Det är exogena krafter – krafter som kommer utifrån.

Bakom oss ryker en vulkan. Vår lärare säger att det är en endogen kraft, en kraft som kommer inifrån. Allt händer mitt framför oss. Vi försöker förstå vad det betyder. Kanske ser du spåren efter detta i din värld?

Med vänlig hälsning

*Din vän Oran från
Pangea*

HEJ!

Jag skriver till dig från en tid när jorden ser helt annorlunda ut – från Pangea, platsen där alla världsdelar sitter ihop. Just nu står jag vid kanten av en klippa. Nedanför ser jag floder slingra sig fram. Berg växer framför mina ögon. Marken skälver svagt. Min vän pekar och säger: "Plattorna krockar – se där!" En stor spricka öppnar sig i marken, och stenblock trycks upp. Vi ser hur en ny bergskedja växer fram. Det här är plattetektonik i rörelse.

Samtidigt börjar det regna. Jag känner hur vinden viner och vattnet slår mot berget. Små stenar lossnar och sköljs bort. Vi ser hur floden för med sig lera ner mot dalen. Min vän säger att det är vittring och erosion – krafter som förändrar landskapet utifrån. Långt bort ryker det ur ett berg. Vi hör ett dovt muller. "Det är en endogen kraft, en kraft som kommer inifrån" säger han. Jorden arbetar både ovanpå och inifrån. Vi försöker förstå allt vi ser.

Vår lärare säger att det vi upplever nu kommer förändra deras värld – alltså din. Kanske ser du idag spåren av det vi ser hända just nu?

Med vänlig hälsning

Din vän Oran från Pangea

HEJ!

Jag skriver till dig från en uråldrig tid, från den plats vi kallar Pangea. Då satt alla världsdelar ihop som en enda stor kontinent. Vår värld är vild och mäktig, med höga berg, djupa hav och floder som skär genom marken.

Min vän – han som reser mycket – säger att marken vi går på inte är stilla. Den rör sig. Han berättar att jordskorpan består av flera enorma kontinentalplattor. De glider långsamt, ibland mot varandra. När två plattor krockar, trycks marken uppåt. Då bildas en ny bergskedja. Han säger att detta kallas plattetektonik.

Regnet piskar mot stenarna. Vattnet letar sig ner i små sprickor, och jag hör hur delar av berget lossnar. Is från ett närliggande fjäll glider långsamt neråt och skrapar med sig jord och sten. Det här är vittring och erosion – krafter som slipar landskapet dag för dag. De kallas exogena krafter eftersom de kommer från utsidan.

Men under marken bubblar det. Vi ser rök stiga från en vulkan längre bort. Plötsligt hör vi ett dån. Marken skakar till. Vår lärare säger att det är en endogen kraft – något som kommer inifrån jorden. Allt detta sker här, nu. Vi försöker förstå vad det betyder. Kanske har du, din klass och era forskare redan svaret. Berätta hur vår gamla värld blev till er värld.

Med vänlig hälsning

Din vän Oran från Pangea